

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4621/07
08.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Radojkom Marinković, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, protiv tužene Žalbene komisije Vlade Republike Srbije, radi poništaja rešenja 112-01-00059/2007-01 od 05.04.2007. godine, u pravnoj stvari raspoređivanja na radno mesto, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 08.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Ministarstva trgovine, turizma i usluga Republike Srbije, br. 112-01-146/744/2006-05 od 10.07.2006. godine, a kojim je odlučeno o raspoređivanju tužilje na radno mesto turističkog inspektora - koordinatora u Odeljenju za područnu jedinicu širu od područnog upravnog okruga za Moravički i Zlatiborski upravni okrug, sa sedištem u Užicu, sistematizovano pod rednim brojem 303. Pravilnika, u zvanju samostalnog savetnika, sa primenom od 07.07.2006. godine, a stavom 2. i 3. dispozitiva navedenog rešenja konstatovano pravo državnog službenika na platu u skladu sa ranije utvrđenim koeficijentom od ukupno 19,80 i pravo na dodatak na osnovnu platu od 0,4% osnovne plate za svaku punu godinu u radnom odnosu.

Podnetom tužbom tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešne primene materijalnog prava, odnosno odredbe čl. 134. st. 1. i čl. 91. Zakona o državnim službenicima, jer raspoređivanje nije izvršeno na odgovarajuće radno mesto, a raspoređivanje na radno mesto turističkog inspektora - koordinatora izvršeno je bez vođenja računa na kojim poslovima je radila pre raspoređivanja, niti se o ovome daju bilo kakvi razlozi za odlučivanje. Ukazuje da je pre raspoređivanja radila na radnom mestu načelnika Odeljenja za Moravički i Zlatiborski okrug, a da je novodonetim Pravilnikom sistematizovano radno mesto načelnika ovog istog Odeljenja, pa stoga postoji odgovarajuće radno mesto na koje je mogla biti raspoređena. Ovo tim pre što je poslove načelnika ovog Odeljenja obavljala sa ocenom "naročito se ističe", a po izveštajima interne kontrole Ministarstva njen rad je bio besprekoran. S obzirom da nije raspoređena na radno mesto čiji se poslovi rade u istom zvanju kao i poslovi radnog mesta sa koga je raspoređena, a koje je razvrstano u zvanje višeg savetnika, njeno raspoređivanje nije izvršeno u skladu sa čl. 134. st. 1. i čl. 91. Zakona, s obzirom da je raspoređena u zvanje samostalnog savetnika, umesto raspoređivanje na radno mesto načelnika Odeljenja, odnosno višeg savetnika. Sa ovih i drugih razloga navedenih u tužbi, smatra da je osporenim rešenjem povređen zakon na njenu štetu i predlaže da sud uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ, u datom odgovoru na tužbu, ostao je u svemu pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu, te celokupnih spisa ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Prema spisima predmeta i obrazloženju osporenog rešenja tužilja je u postupku, koji je prethodio donošenju tog rešenja, prvostepenim rešenjem raspoređena na izvršilačko radno mesto za koje je u pogledu stručne spreme, radnog iskustva i osposobljenosti ispunjavala sve uslove predviđene čl. 37. Zakona o državnim službenicima i raspoređivanje je izvršeno u skladu sa čl. 182. istog Zakona. Naime, uvidom u rešenje o raspoređivanju je konstatovano da je i ranije obavljala iste, odnosno slične poslove, te da je na osnovu složenosti i odgovornosti poslova, potrebnih znanja i veština i uslova rada navedenog radnog mesta, kao i na osnovu utvrđenih potreba poslova i organizacije rada u Ministarstvu, na predlog pomoćnika ministra, u Sektoru turističke inspekcije, odlučeno da se tužilja rasporedi na navedeno radno mesto na koje u pogledu stručne spreme, radnog iskustva i osposobljenosti ispunjava sve uslove predviđene čl. 37. Zakona o državnim službenicima. Cenjeni su navodi žalbe kojima tužilja ukazuje da i dalje postoji radno mesto načelnika Odeljenja za Moravički i Zlatiborski okrug sa sedištem u Čačku, sistematizovano kao radno mesto višeg savetnika, pa u tom smislu navodi da je sedište Odeljenja turističke inspekcije od 01.07.2007. godine u Užicu, umesto u Čačku, pa da je imajući u vidu poslove na kojima je tužilja radila, kao i mesto rada, odluka kojom je izvršeno njeno raspoređivanje, pravilna i na zakonu zasnovana. Takođe su cenjeni navodi žalbe kojima se ukazuje na nepravilnu primenu čl. 134. i čl. 91. Zakona o državnim službenicima, pa tuženi organ nalazi da su ovi navodi neosnovani, jer predmet konkretnog upravnog postupka nije premeštaj državnog službenika na drugo odgovarajuće radno mesto, već je tim rešenjem u skladu sa čl. 182. Zakona o državnim službenicima izvršeno raspoređivanje državnog službenika na izvršilačko radno

mesto nakon prelaska na novi zakonski rezim uređenja radnih odnosa u državnim organima.

Polazeći od navedenog činjeničnog i pravnog stanja ove upravno-pravne stvari Vrhovni sud Srbije nalazi da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje. Ovo iz razloga što u postupku, koji je prethodio donošenju osporenog rešenja, nije bilo bitnih povreda pravila postupanja, a na utvrđeno činjenično stanje u postupku uređenja radnih odnosa u državnim organima, stupanjem na snagu Zakona o državnim službenicima, raspoređivanje tužilje pravilno je izvršeno u skladu sa odredbom čl. 182. Zakona o državnim službenicima. Pri tome je u obrazloženju osporenog rešenja tuženi organ ocenio sve navode žalbe i za tu ocenu dao dovoljne i jasne pravne razloge, a kako iste navode tužilja ponavlja u tužbi, to razloge iz obrazloženja osporenog rešenja ovaj sud u svemu prihvata kao pravilne i na zakonu zasnovane. Ovo naročito u vezi sa navodima tužilje da su u postupku njenog raspoređivanja na radno mesto nepravilno primenjene odredbe čl. 134. i 91. Zakona o državnim službenicima, jer se, i prema nalaženju suda, ove odredbe odnose na premeštaj državnog službenika na drugo odgovarajuće radno mesto, dok je njeno raspoređivanje u konkretnom slučaju pravilno izvršeno primenom odredbe čl. 182. Zakona o državnim službenicima ("Sl. glasnik RS" br. 79/05), kojom je propisano da će se raspoređivanje državnih službenika prema pravilnicima o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta u državnim organima usklađenih sa ovim Zakonom i pratećim propisima, izvršiti do 15.07.2006. godine, kako je i postupljeno u konkretnom slučaju, saglasno Pravilniku o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta u Ministarstvu trgovine, turizma i usluga br. 110-00-00033/2006-05 od 30.06.2006. godine.

Sud je cenio i ostale navode tužbe, ali nalazi da su oni bez uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja, jer se njima ne dovodi u sumnju utvrđeno činjenično stanje u provedenom upravnom postupku, niti se prilažu dokazi koji bi, da su bili cenjeni, doveli do drugačije odluke u ovoj upravno-pravnoj stvari.

Nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ", broj 46/96), odlučio kao dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 08.11.2007. godine, U. 4621/07

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Radojka Marinković, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK